

XXXVI.

B e t æ n k n i n g

over

det af Folkethinget vedtagne Forslag til Lov, om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender.

(Afgiven af Landstingets Udvalg).

Den væsentligste af Folkethinget vedtagne Forandring i fornavnte Lovudkast gaaer ud paa at anvise Raadmændene en anden Stilling, idet der nemlig bestemmes: at deres Antal skal være ligt med Borgemestrenes, at de vælges af Borgerrepræsentantskabet uden at behøve kongelig Stadfæstelse, at de vælges paa 6 Aar, at de skulle være ulønnede, at de faae Sæde og Stemme i Magistratens Plenarmøder, og at de tilførdnes sammes enkelte Afdelinger som Borgemestrenes Medhjælpere.

Da ifølge Lovudkastets af Folkethinget opretholdt System Magistraten ikke ene er en Forvaltningsautoritet, men har sin Andeel i den besluttende Myndighed i Kommunens Anliggender, og da Borgemestrene vælges paa Livstid, kan Endeel tale for ved Hjælp af Raadmandsinstitutionen, overensstemmende med dens oprindelige Bestemmelse, at skabe et Forbindelsesled mellem Communalbestyrelsens tvende Afdelinger, og skulde det lykkes for disse ulønnede Poster at vinde gode Kræfter, ville de kunne bidrage til i Magistraten at vedligeholde den kommunale And og til at fjerne Faren for, at altfor stærke Modsætninger ville udvikle sig mellem dem og Borgerrepræsentantskabet. Bidrager dette til, at Repræsentationens alvorlige, veloverveiede og udholdende Villie vil faae Overbægten i Kommunen, vil dette efter Udvalgets alt udtalte Anskuelse

være stemmende med den rette kommunale Frihed, hvormed det derimod er uforeneligt, at Magistraten skulde være enten Borgerrepræsentantskabets Tjener eller dets Herre. Derimod nægter Udvalget ikke, at det finder den Tanke ueheldig, at de tillige skulle deltagende i de enkelte Borgemestres administrative Virksomhed; thi ligesom det er meget forskjelligt Hensyn, der maatte være de ledende ved deres Valg til den ovennævnte og den her omhandlede Virksomhed, saaledes kan det aldeles Ubestemte i denne lettere give Anledning til ubehagelige Collisioner, end til nogen heldbringende Samvirken. Da de imidlertid skulle være ulønnede, antager Udvalget, at deres Virksomhed i Praxis væsentligen vil komme til at indskrænke sig til Magistratens Plenarmøder, og det troer saaledes at kunne tiltræde de i §§ 6, 9 og 12 foreslaede Forandringer, ligesom det netop, da de skulle være ulønnede, maa finde det aldeles rigtigt, at foruden dem ogsaa „Embedsmænd under Magistraten“ skulle kunne bemyndiges til paa deres Begne at udføre de i § 9 nævnte Forretninger, hvoriblandt nogle vistnok ere mere besværlige, end tiltrækkende.

En anden af Folkethinget foreslaet Forandring angaaer § 19, hvori Afgjørelsen af de mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet opstaaede Uenigheder paa visse Betin-